

Focus on Burma

2010 Zaostřeno na Barmu

Burma Center Prague

Zaostřeno na Barmu – Úvod

Christoph Amthor

Jsme potěšeni, že Ministerstvo zahraničních věcí České republiky podpořilo vznik třetí edice publikace *Zaostřeno na Barmu*. Stejně jako v předešlých ročnících, i tentokrát jsme vybrali stěžejní téma, které se shoduje s našimi nynějšími aktivitami a které zároveň odpovídá současným problémům v Barmě.

Myšlenka soustředit 3. vydání na dění v a kolem médií pramení z letošní cesty do Indie, které se účastnili i čeští novináři a která jim umožnila setkat se s barmskými kolegy. Stejně jako v minulosti zařazujeme články představující české stanovisko. Česká republika totiž patří, už díky své historické zkušenosti, mezi nejtrvalejší mezinárodní opory

barmského lidu. Chtěli bychom tímto stvrdit a zdůraznit důležitost trvalé podpory poskytované Barmě občanskými iniciativami napříč mezinárodním společenstvím.

Publikace vznikala v období ekonomické krize, s mnohdy nejistým přístupem některých dárců. Takové a jim podobné nepříznivé podmínky bývají těmi činiteli, které brzdí realizaci obecně prospěšných cílů. Třetí vydání *Zaostřeno na Barmu* tak vychází i díky přispění našich partnerů a dobrovolníků.

V Praze, roku 2010

Obsah

Nezávislá barmská média

Zarni Mann: Barma, země svobodou tisku stále netknutá	4
Jaromír Marek: Kam kráčí barmská média?	8

Média a aktivity věnované Barmě

Tereza Blahoutová: Mediální obraz barmských uprchlíků v České republice	12
Christoph Amthor: Jak se zviditelnit	18

Přesídlování do České republiky: Stručná informace

Fakta a čísla k přesídlování barmských uprchlíků	16
Aktivity a podpora Barmského centra Praha, o.p.s.	18

Focus on Burma – Preface

Christoph Amthor

We are pleased that the *Czech Ministry of Foreign Affairs* has facilitated the third edition of our publication *Focus on Burma*. As in past issues, we have chosen a general theme that is in line with our present activities, which respond to current challenges in the Burmese issue.

After having successfully brought Czech journalists to India this year and connected them with their Burmese colleagues, we are focusing on journalism and media in this issue. And, as in the past, we will add a Czech point of view since the Czech Republic, motivated by its own history, stands out as one of

the most enduring supporters of the Burmese people. We would like hereby to reaffirm the importance of not cutting off support for Burma from the international context of civil society activities.

We extend our warmest thanks to our partners and volunteers who have made this publication possible in times of economic crisis and, in many cases, donors' knee-jerk policies that sometimes make charitable goals seem more distant than ever.

In Prague, 2010

Contents

Independent Burmese Journalism

Zarni Mann: Freedom of the Press Still a Mystery in Burma	5
Jaromír Marek: Where is the Burmese Media Heading?	9

Media and Activities for Burma

Tereza Blahoutová: The Presentation of Burmese Refugees in Czech Media	13
Christoph Amthor: Escaping Invisibility	19

Resettlement to the Czech Republic: Info Boxes

Facts and Figures About the Resettlement of Burmese Refugees	17
Activities and Support Provided by Burma Center Prague, o.p.s.	19

Barma, země svobodou tisku stále netknutá

Zarni Mann

Přestože jiné země svobodu projevu a svobodu tisku rozvíjí a váží si jich, Barma nadále, i po „zdánlivých“ volbách 2010, pokračuje v kontrole a sledování médií a reportérů.

Média a zdroje informací obecně byly v Barmě po desetiletí obětí cenzury a současné prognózy předpovídají další zhoršování situace. Takovýto vývoj odráží nedávný incident 9 periodik, která věnovala nebývalý prostor události propuštění barmské disidentky Aun Schan Su Ťij. Následovalo pozastavení jejich prodeje.

First Eleven, přední sportovní týdeník, otiskl na titulní stránce fotbalový titulek se zvýrazněnými písmeny, která dohromady vytvořila následující: „Su svobodná sjednotí & posune nás blíž naději.“ Prodej týdeníku byl následně po dobu dvou týdnů pozastaven.

Zbylým 8 periodikům, která buď přes celou titulní stranu otiskla fotografii Aun Schan Su Ťij nebo ji pokryla fotografiemi a zprávami o jejím propuštění, byla přerušena činnost na dobu jednoho nebo dvou týdnů.

Podle zdrojů z barmského mediálního prostředí bylo zakázáno publikovat jak větší množství zpráv o Aun Schan Su Ťij, tak její fotografie větších rozměrů. Jediné povolené fotografie vybrala *Sekce registrace a kontroly tisku (Press Scrutiny and Registration Division, PSRD)*. Směly být zveřejněny pouze v rámci příloh.

Nezávislý novinář z Barmy uvádí: „Když se periodika prodala, přílohy s jejími fotografiemi se proměnily v obaly. Rada pro cenzuru označila takový vývoj za dění

odporující daným pravidlům a nařízením.“

PSRD dále předvolala redaktory jednotlivých periodik a obvinila je z porušování pravidel a nařízení cenzury. Činila tak bez vysvětlení, z jakého trestného činu obviněné podezřívá.

DIGITÁLNÍ VELKÝ BRATR

Pár dnů po propuštění Aun Schan Su Ťij nařídili představitelé režimu instalaci monitorovacích kamer do všech internetových kaváren v Rangúnu, a to z bezpečnostních důvodů. Média informovala, že příkaz následoval poté, co byly v internetové kavárně *Sky net*, blízko rangúnské radnice, nalezeny výbušniny.

“Dokonce nám nařídili sledovat naše zákazníky a stránky, které si prohlížíjí. Pokud lze jednání zákazníka interpretovat jako politicky aktivní – například posílá-li dokumenty zahraničním médiím nebo pokouší-li se otevřít zakázané webové stránky – musíme informovat činitele státu,“ uvádí majitel internetové kavárny.

Režim zakázal přístup k exilovým médiím a blogům, které informují o porušování lidských práv a o demokratických hnutích. Lidé v Barmě proto musí pro vstup na mnoho webových stránek používat zástupné servery. V internetových kavárnách se dokonce objevila upozornění, která varují před nezákonným prohlížením zakázaných webových stránek a blogů.

Na základě informací z médií se počínaje potlačením šafránové revoluce v září 2007 stávají internetové kavárny terčem neohlášených kontrol a nařízení ke sledování

Freedom of the Press Still a Mystery in Burma

Zarni Mann

Although the so-called elections are over, press freedom remains behind bars in Burma, while many other countries are developing and value freedom of the press, of expression, and of speech.

The media and the flow of information in Burma has been subject to censorship for decades and the situation seems to be worsening. This is clearly reflected in the current incident of nine journals that have been temporarily suspended for giving prominent coverage to the release of Burmese democracy icon Aung San Suu Kyi.

First Eleven, a leading sports journal, posted a front-page football headline in which some letters were highlighted to read: 'Su free unite & advance to grab the hope'. The journals' sales were then suspended for two weeks.

The other eight journals that put full-size photos of Aung San Suu Kyi on their front page, or many photos and news of her release, were suspended for at least a week to two weeks.

According to individuals in the media inside Burma, journals were not allowed to print much coverage of her news nor to print any large photos of her. They were only allowed to use photos that had been chosen by the censorship board of the *Press Scrutiny and Registration Division* (PSRD), and then only to print them as a supplement.

"When the journals were sold, the supplements with her photos became the cover, and that's what the censorship board said contradicted their rules and regulations," says a freelancer from Burma.

The PSRD also summoned the journals' editors and accused them of violating censorship rules and regulations without explaining what the alleged infractions were.

BIG BROTHER GOES DIGITAL

A few days after the release of Aung San Suu Kyi, authorities in Rangoon ordered the installation of CCTV cameras at every Internet café for security reasons. The order was issued after explosive devices were reportedly found at the *Sky Net* Internet café located near Rangoon City Hall.

"They even ordered us to watch our customers and the sites they are looking at. If the customer is doing something related to politics – sending files and photos to exile media or trying to surf banned websites, for example – we must inform the authorities," says an Internet café owner.

People inside Burma have to use proxy servers to view many sites as the regime has banned access to exile media and blogs that report on human rights abuses and democratic movements. The authorities have even posted notices in Internet cafés warning users that browsing banned websites and blogs is against the law.

Surprise inspections in Internet cafes and the publishing of orders to report on customers' activities have reportedly taken place since the September 2007 uprising.

During that time, reports of the regime's brutal crackdown on pro-democracy demonstrations were widely spread by citizens on the Internet, attracting the attention of the international community. Since then, the

aktivit zákazníků.

Záznamy brutálního zásahu režimu proti pro-demokratickým demonstracím tehdy díky barmským občanům zaplavily internet a upoutaly pozornost mezinárodního společenství. Od té doby jsou uživatelé internetu režimem chápáni jako nebezpečí kontrole informací.

Autoři blogů, novináři, vydavatelé, básníci a spisovatelé jsou odsuzováni k desetiletým a delším trestům nebo posíláni do pracovních táborů. *Reportéři bez hranic* (RSF) ohodnotili v roce 2010 Barmu 174. místem ze 178 hodnocených zemí v kategorii Svoboda tisku. V září, v předvečer prvních voleb za posledních 20 let, RSF informovali o krocích režimu dále posilujících cenzuru.

“To ukazuje, jak moc se [režim] bojí svobody projevu, která by odkryla jejich zločiny, a tak ve výsledku ohrožovala jejich moc,” vysvětluje Ko Aung [změna jména], redaktor novin v Barmě.

“BEZVÝZNAMNÉ TLACHÁNÍ”

Barmská média jsou zasažena striktními nařízeními a cenzurou již od vojenského převratu v roce 1962. Vše počínaje poezí a konče filmy je cenzurováno. V médiích se tak nesmí objevovat, a jsou odstraňovány, nejen kritika režimu, ale i negativní zprávy jako například přírodní katastrofy nebo dokonce porážka fotbalové reprezentace. Novináři podporující svobodu projevu jsou často pronásledováni a vězněni. Nakladatelství, která odmítnou vydávat propagandistickou literaturu, mohou být zavřena.

Stát přísně kontroluje nejdůležitější reportéry a nakladatelství. Státnímu rádiu, televizním kanálům *MRTV* a *Myawaddy* a novinám *Kyae Mon*, *The Mirror*, *Myanmar Alin* a *The New Lights of Myanmar* dominují

podobné programy o náboženských zvycích a oficiálních cestách režimu, politických rozhodnutích a spílání údajným spiknutím mezinárodního společenství proti Barmě.

Rádío Svobodná Asie, *Hlas Ameriky*, *BBC* a *Demokratický hlas Barmy*, exilové rádio vysílající z Norska, jsou klíčovými zdroji informací pro barmskou veřejnost. Důležitou úlohu v rozvoji nezávislých medií hrají také rostoucí exilová média jako *Irrawaddy* a *Mizzima*.

Ačkoli dnes existuje přes 150 periodik a nakladatelů, veškeré zprávy a údaje v nich uvedené procházejí kontrolou rady pro cenzuru vojenské vlády a noviny z donucení zveřejňují propagandistické články a informace. Podle zpravodajů lidé blízcí juntě některá periodika a nakladatelství sami vlastní.

“Fakt, že máme množství periodik, není rovnítkem pro svobodu tisku. Všechna se orientují na životní styl a pop kulturu. Někdy se cenzura nevyhne ani článkům zabývajících se životním prostředím. Zprávy a články v barmském tisku se tak proměnily v bezvýznamné tlachání bez možností, jak sdělit cokoli důležitého,” uvádí Ko Aung.

Nedávný zásah PSRD proti mediím a sledování uživatelů internetu mimoto demonstruje odpor režimu proti jakýmkoli náznakům svobody tisku a vůli ji kdykoli potlačit. Blízká budoucnost tudíž není svobodě projevu a tisku v Barmě příliš nakloněna.

“Ve státních sdělovacích prostředcích se můžete dočíst o volbách i propuštění Aun Schan Su Ťij. To ale ještě neznamená, že máme svobodu tisku. Režim se pouze snaží světu ukázat, jak velkorýsý a ohleduplný je. Svoboda tisku zůstává naší zemi i nadále odepřena,” konstatuje Ko Aung. 《

Zarni Mann je reportérka pro *Irrawaddy Magazine* a přispívá z Indie.

regime has viewed Internet users as a threat to the military control of information.

Bloggers and citizen journalists, regular journalists, editors, poets, and writers have been sentenced to more than 10 years in prison or sent to labor camps. *Reporters Without Borders* (RSF) ranked Burma 174th out of 178 countries in its 2010 Press Freedom Index. In September the organization reported that the regime was increasing censorship in the run-up to the first election in 20 years.

“This simply shows that they [i.e. the regime] are really afraid of freedom of expression as this could reveal all their rights abuses, and this is a threat to their power,” explained Ko Aung [name changed], editor of a newspaper inside Burma.

“GARBAGE MEDIA”

The Burmese media has experienced strict regulations and censorship since the military coup in 1962. Everything from poetry to films is censored, to remove not only criticism of the government but most negative news, including reports of natural disasters and sometimes even defeats suffered by the national football team. Journalists who support freedom of the press are often harassed or arrested, and some publications have even been forced to close down for refusing to publish propaganda articles and news.

The state strictly controls the main broadcasters and publications. State-run radio and television channels like *MRTV* and *Myawaddy*, newspapers like *Kyae Mon*, *The Mirror*, *Myanmar Alin*, and *The New Lights of Myanmar* are dominated by formulaic reports on the religious rituals and official trips of the regime, policy implementation, and condemnation of the international community's plots against Burma.

Zarni Mann is a reporter for the *Irrawaddy Magazine*, writing from India.

The key source of information for the Burmese public are foreign radio stations like *Radio Free Asia*, *Voice of America*, *BBC*, and *Democratic Voice of Burma*, a Norwegian-based exile broadcasting service. Growing exile media organizations such as *Irrawaddy* and *Mizzima* are also playing a major role in the development of independent media.

Although there are more than 150 Burmese journals and publications today, all news and facts pass through the military government's censorship board and papers are forced to print propaganda facts and articles. Reportedly, the Junta's cronies have their own news journals and publications.

“While we have many news journals, it doesn't mean we have freedom. We can only depend on the pop culture news and some lifestyle news. Sometimes, the whole article or the main paragraphs of the article are censored even if it concerns environmental matters. Thus, our news and articles become garbage, unable to share an important message,” says Ko Aung.

Moreover, the Burmese media and public feel that the PSRD's recent crackdown on the media and authorities' monitoring of Internet users clearly illustrates that the regime hates any signs of freedom of the press and tries to suppress it, and thus that Burmese media cannot expect freedom of the press in the near future.

“You may be able to read the news about the elections or the release of Aung San Suu Kyi in the state-owned media, but this does not in any way mean that we have freedom of the press. The regime is just trying to show off to the international community that they are kind and generous. Press freedom is still a mystery in our country,” says Ko Aung sadly. 《

Kam kráčí barmská média?

Jaromír Marek

*Mohou nezávislá média změnit autorita-
tivní režim? V dobách rozdělené Evropy před-
stavovala nezávislá, většinou exilová, média
cenný a nezastupitelný zdroj informací. Jed-
nou z posledních zemí, kde už celé půlstoletí
vládne přísný režim je Barma. Po porážce
Šafránové revoluce jsou dnes informace
nejmocnější zbraní opozice.*

V malé místnosti sedí za mikrofony tři muži a žena a z papíru čtou své role. V bytě na předměstí indického Dillí vzniká další díl rozhlasové hry o životě barmských vojáků sloužících vládnoucí vojenské juntě. Nenásilnou formou tak sami vojáci získávají informace o tom, jak žijí obyčejní Barmánci i o tom, jak se žije třeba ve vedlejším kasárenském bloku.

„Jsou to příběhy o soužití armády a obyčejných lidí. Vypráví o korupci i o tom, jak lidé musí podporovat vojáky a ve všem je poslouchat,“ nastiňuje obvyklý děj seriálu jeho režisér Ťjo Min Ďji.

Nápad psát a natáčet rozhlasové hry určené pro vojáky v Barmě se zrodil před třemi lety během šafránové revoluce. Cyklus, který má za sebou už dva třináctidílné seriály, se jmenuje „Naši vojáci“. Autoři projektu žijí sice v exilu, o životě v barmské armádě ale mají podrobné informace. Celý rok shromažďovali výpovědi bývalých vojáků a důstojníků, shromáždili bezpočet skutečných příběhů. Potom začali psát a natáčet. Projekt je to bezpochyby zajímavý, může ale změnit poměry v Barmě? A mají vůbec jeho autoři takové ambice?

„V našich hrách nejsou zašifrována žádná tajná poselství. Nechceme dělat reformu bezpečnostních sil. Chceme jen ukázat vojákům, jaké

jsou pravé poměry v armádě. Jak se žije v jejich vlastní zemi. Naše příběhy vyprávějí o vztazích mezi lidmi, třeba o tom, jak velitelé bijí své podřízené. Kdybychom šli přímo, tedy formou zpráv, byli bychom vojenským režimem hned považováni za nepřátele a to by naši další komunikaci zcela uzavřelo. Nechceme, aby byli lidé trestáni za to, že nás poslouchají,“ říká Soe Myint, šéfredaktor nezávislé agentury *Mizzima*¹, která výrobu rozhlasových her zajišťuje.

Kdo a kolik lidí rozhlasové hry opravdu poslouchá jejich autoři vlastně nevědí. Každý týden natočí v indickém Dillí jednu hru,

Where is the Burmese Media Heading?

Jaromír Marek

Can the independent media change an authoritarian regime? When Europe was divided, independent media, most of it in exile, were irreplaceably valuable information sources. Burma is one of the last countries in the world to have remained under a strict regime for the past half-century. Since the defeat of the Saffron Revolution, information has today become the most powerful weapon at the opposition's disposal.

Sitting in front of microphones in a tiny room, three men and one woman are reading from script. In a flat on the outskirts of Delhi, India, another episode of a radio drama about the lives of soldiers serving the ruling military junta in Burma is being recorded. Through this nonviolent method, soldiers are informed not only about how ordinary Burmese are living, but also about living conditions in military barracks around the country.

Director Kyaw Min Gyi describes the kind of plot line featured in the serial: "These are stories about co-existence between the Army and ordinary people. They tell of corruption, of how ordinary people are forced to support the soldiers and obey them in everything."

The idea of writing and recording radio dramas for the soldier audience in Burma was born three years ago during the Saffron Revolution. The cycle, which has already produced two 13-part series, is entitled "Our Soldiers". Even though the authors of this project live in exile, they have access to detailed information about life in the Burmese Army. They spent an entire year gathering the testimonies of former officers and soldiers, including countless real stories

which they then started writing up as scripts and recording. This is an interesting project, but can it change conditions in Burma? Is that even the authors' ambition?

"Our dramas don't include any coded, secret messages. We don't want to reform the security forces. We just want to show soldiers what the real conditions in the Army are, how soldiers are living in their own country. Our stories are about human relationships – for example, how commanders beat their inferiors. If we were to take a direct approach, through news reports, the military regime would immediately consider us enemies and our future communications would be completely shut down. We don't want people to be punished for listening to us," says Soe Mint, chief editor of the independent *Mizzima* agency¹, which arranges production of the radio dramas.

The authors of the radio dramas have no way of knowing who is really listening to them or how many people they are reaching. Every week they record a drama in Delhi which is then released on the Internet. Dozens of compact discs are sent into Burma through couriers. Are Burmese soldiers really listening? What is their response to the dramas? The authors of the project don't yet know. While the radio dramas are still a sideline, the *Mizzima* agency which produces them is a key information source about Burma. In addition to Internet news reporting, its web server also offers regular television broadcasts. *Mizzima* was a broadcaster of information about the dramatic events of the *Saffron Revolution*, a valuable resource for foreign media that contributed to inform-

kerou následně zveřejní na internetu. Desítky kompaktních disků také putují přes kurýry do Barmy. Jsou posluchači skutečně barmští vojáci? Jaké jsou jejich reakce? To autoři projektu zatím nevědí. Zatímco rozhlasové hry jsou stále spíše okrajovou záležitostí, agentura *Mizzima*, která je produkuje, je jedním z klíčových zdrojů informací o Barmě. Server, který kromě internetového zpravodajství, nabízí i pravidelné televizní vysílání. *Mizzima* přinášela informace z dramatických událostí během takzvané *Šafránové revoluce*. Informace, které byly cenným zdrojem pro zahraniční média a přispěly k informovanosti celého světa.

“V dobách, kdy Evropu rozdělovala železná opona, byly i tam objektivní a nestranné informace nesmírně cenné.”

Otázka, kterou jsme si položili na úvod zněla: mohou nezávislá média změnit autoritativní režim? Odpověď jistě není jednoznačná. V dobách, kdy Evropu rozdělovala “železná opona”, byly i tam objektivní a nestranné informace nesmírně cenné. Informační blokáda vlastních občanů byla vždy jedním z velmi efektivních nástrojů každého totalitního systému. Role nezávislých médií je proto nezastupitelná. Boj za svobodu a demokracii prostřednictvím informací a médií je ale zdoluhavý. Rozhlasové stanice jako *Svobodná Evropa* nebo *Hlas Ameriky* pracovaly dlouhá léta.

V době internetu je dostupnost informací nesrovnatelně lepší, nesmíme ale zapomínat na prostý fakt, že nemnoho obyvatel Barmy

má k internetu přístup. Kolik lidí v této zemi se skutečně dostane k nezávislým informacím? Díky agenturám jako je například *Mizzima* nebo *Irrawaddy*, jejím redaktorům v exilu a spolupracovníkům přímo v Barmě, má svět dostatek informací o tom, co se děje v této totalitní zemi. Možná víc, než sami lidé, kteří tam žijí. Převážně zahraničnímu publiku nakonec odpovídá i výběr témat, o kterých tato nezávislá média zpravidla informují: protirežimní protesty, dění v disentu, příběhy politických vězňů a režimem perzekuovaných Barmánců atd. Témata, o kterých by se běžní Barmánci z domácích zdrojů nejspíš nic nedozvěděli.

Informace jsou v demokratizačním procesu klíčovou a nezastupitelnou zbraní, dál ale platí, že efektivita jejich působení je malá a působení dlouhodobé. Jednou ale konec režimu nastane a nezávislá média bezpochyby hledí do budoucnosti. Mají ambice hrát důležitou roli v procesu politické a ekonomické transformace, která po pádu totalitního režimu bezpochyby nastane? Pokud ano, měla by být na novou roli připravena. Je rozdíl být nezávislou exilovou agenturou, která je jednou z nemnoha a tak i bez konkurence, a být jedním z mnoha hráčů na konkurenčním mediálním trhu.

Zkušenosti ukazují, že úspěch sklízí převážně staré a zaběhnuté (dle potřeby transformované) značky a dříve alternativní média ztráta výlučnosti zpravidla zahubí. Tyto úvahy jsou ale pro Barmu ještě stále, bohužel, předčasné. Informace nezávislých médií v exilu jsou stále jediné objektivní a proto nezastupitelné. 《

Jaromír Marek je redaktorem *Českého rozhlasu – Radiožurnál*.

¹ <http://www.mizzima.com>

ing the entire world about those events.

To return to our initial question: Can independent media change an authoritarian regime? There is definitely no open-and-shut answer to this question. When Europe was divided by the "Iron Curtain", impartial, objective information was immeasurably valuable. One of the most effective tools of any totalitarian system has always been to subject citizens to an information blockade. The role of the independent media, therefore, is irreplaceable. However, it can take a long time to fight for democracy and freedom through information and the media. Radio stations such as *Radio Free Europe* or *Voice of America* did their work over the course of many years. In the Internet age, the availability of information is incompara-

"In the process of democratization, information is an irreplaceable, key weapon"

bly better than it used to be, but we should not forget the simple fact that only a few people in Burma have Internet access. How many people there actually receive independent information? Thanks to agencies such as *Mizzima* and *Irrawaddy*, whose editors live in exile while their correspondents report directly from Burma, the world is sufficiently informed as to what is happening in that totalitarian country - perhaps more informed than the people who live there.

Jaromír Marek is an editor at *Czech Radio – Radiožurnál*.

¹ <http://www.mizzima.com>

The topics about which the independent media regularly report – events in dissent, protests against the regime, the stories of ordinary Burmese and political prisoners persecuted by the regime – also correspond to this predominantly foreign audience. These are topics about which ordinary Burmese would probably never learn from domestic sources.

In the process of democratization, information is an irreplaceable, key weapon, but it is also true that its immediate effectiveness is low and takes a long time to work. However, the regime will end one day, and there is no doubt the independent media are looking toward the future. Is it their ambition to play an important role in the process of economic and political transformation, which will doubtless occur after the totalitarian regime falls? If so, they should be prepared for that new role. There is a difference between being an independent agency in exile – just one of a few, without competitors – and being one of many players in a competitive media market.

Experience has shown us that established older media brands (transformed as necessary) tend to garner success, while previously alternative media usually die out as they lose their exclusive niches. However, these considerations are unfortunately premature for Burma. The independent media in exile remain the only source of objective information and are therefore irreplaceable. 《

Mediální obraz barmských uprchlíků v České republice

Tereza Blahoutová

V průběhu let 2008-2010 se Česká republika stala domovem přes osmdesáti barmských uprchlíků, kteří do ČR přicestovali v rámci tzv. přesídlovacího programu Ministerstva vnitra ČR. Této skutečnosti věnují česká média jen velmi malou pozornost, a proto běžný občan ČR netuší, kdo Barmánci jsou, jakými problémy je zmítána jejich země a proč do České republiky přicházejí. Cílem tohoto textu je krátké zamyšlení nad články o barmských uprchlících přesídlených do ČR, objevujícími se od roku 2008 v českém celostátním i regionálním tisku¹.

Díky svému dlouhodobému zájmu o barmské uprchlíky přesídlené do ČR pochopitelně sleduji také mediální výstupy pojednávající o nich samotných či programu přesídlení obecně. Zpravidla se jedná o články publikované regionálními deníky v souvislosti s přestěhováním Barmánců do konkrétní obce. Novináři věnují pozornost Barmáncům v momentě, kdy se stávají novými občany obce, a tudíž sousedy českých občanů.

“Všechny články se zaměřují na ty skutečnosti, které jsou žádané českými čtenáři.”

Zajímají se zejména o osudy uprchlíků, o jejich životní cestu, která je zavedla až do konkrétní české obce, a v neposlední řadě se uprchlíků ptají, jak jsou spokojeni s životem v České republice. Média s celostátní působností vyhrazují své stránky tématice programů přesídlení v kontextu politickém. Příchod barmských uprchlíků do ČR interpretují jako důsledek politického rozhodnutí vlády ČR, jejíž stanoviska dále reprodukuje čtenářům. Zdůrazňovány jsou obzvláště

humanitární aspekty tohoto rozhodnutí a ochota České republiky pomoci osobám, kterým není schopna poskytnout ochranu jejich vlastní země.

Je možné zobecnit charakter článků o barmských uprchlících v ČR? Domnívám se, že ano. Všechny články, s kterými jsem se dosud setkala, naplňují společný znak, a sice zaměřují se na ty skutečnosti, které jsou žádané českými čtenáři. Pochopitelně. Novinář, podobně jako kterýkoli podnikatel, reaguje na poptávku svých klientů, v tomto případě čtenářů. Co čeští čtenáři vyžadují? Jaké informace týkající se barmských uprchlíků jsou pro ně zásadní?

Češi jsou národem xenofobním, to znamená, že se obávají cizinců a všeho neznámého, co cizinci představují. Proto očekávají, že se v novinovém článku dozvedí, odkud neznámí do jejich obce/země přišli, z jakých důvodů a jaký dopad bude mít příchod cizinců na jejich život. Nejsnadnějším nástrojem, jak čtenářům odpovědi na tyto otázky spojené s pochybnostmi a obavami poskytnout, je předložit jim „příběh“. Příběh konkrétního uprchlíka, v případě Barmánců nejčastěji celé rodiny, je tím, po čem novináři prahnou, neboť jim umožní zaujmout čtenáře emocemi prodchnutým článkem o pronásledování a životních útrapách nově příchozích cizinců.

Proto se dozvídáme o tom, že „Barmánci mají za sebou pohnuté osudy a traumatické životy z útěku z rodné země“ z nejednoho novinového článku². Kromě popisu prožitých strastí novináři často apelují na city čtenářů odkazy na děti-uprchlíky či mladé rodiny s dětmi, přičemž zdůrazňují jejich šanci na nový život v Česku. Články bývají do-

The Presentation of Burmese Refugees in Czech Media

Tereza Blahoutová

From 2008 to 2010, over eighty Burmese refugees who were part of the Czech Ministry of the Interior's so-called resettlement program found a new home in the Czech Republic. The Czech media has paid little attention to this matter and thus the ordinary Czech citizen has no idea of who the Burmese are, which problems affect their country, and why they have come to the Czech Republic. This text tries to elaborate on articles dealing with the refugees resettled to the Czech Republic that have appeared in Czech national and regional print media since 2008.¹

Given my long-standing interest in Burmese refugees who have been resettled to the Czech Republic, I monitor media outputs about them or about the resettlement program in general. Typically, these articles appeared in regional daily papers within the context of the Burmese moving to particular municipalities. Journalists pay attention to Burmese at the moment when they become new citizens here, and hence neighbors of Czech citizens. They are mainly interested about the refugees' past, about their lives that brought them to this particular municipality, and not least about how the refugees like life in the Czech Republic.

Media with nationwide outreach treat issues related to the resettlement program in a political context. They interpret the arrival of Burmese refugees to the Czech Republic as a result of the government's political decision and they reproduce the government's standpoint before Czech readers. They primarily emphasize the humanitarian aspects of this decision and the willingness of the Czech Republic to assist people who cannot receive protection from their own country.

Is it possible to generalize the nature of

these articles about Burmese refugees in the Czech Republic? I assume it is. All articles I have encountered so far fit into a common pattern of focusing on facts requested by Czech readers. Naturally. A journalist, just like any entrepreneur, responds to the demands of his or her clients, in this case readers. What do Czech readers demand? Which information about Burmese refugees is essential for them?

The Czechs are xenophobic, which means that they are afraid of foreigners and everything unknown represented by them. Thus they expect that in a news report they will learn where the unknown people came from to their municipality/country, why they came, and what impact the foreigners' arrival will have on their lives. The most straightforward way of answering these questions of readers, who are full of doubts and fears, is to present them a "story". Journalists long for the story of a particular refugee – in the case of Burmese mostly of a whole family – because this enables them to attract a reader's interest through an article that is full of emotion about persecution and hardship in the newly arrived foreigners' lives.

Therefore, we learn from numerous news reports that the "Burmese went through troublesome times and traumatic lives after they fled from their home country".²

In addition to descriptions of sufferings that the refugees have had to face, the journalists often appeal to their readers' sympathy by pointing to refugee children or young families with children, and emphasize their chance for a new life in the Czech Republic. Articles are usually accompanied by photographs of children.

These reports are often intended to dispel the fears of Czech citizens that arise from the

provázeny fotografiemi dětí.

Články jsou často zaměřeny na rozptýlení obav českých občanů spojených s příchodem Barmánců do České republiky. Zejména články otištěné v regionálních denících dávají prostor pro vyjádření představitelům obcí, které se rozhodly nabídnout barmským azylantům integrační byty. Představitelé obcí či státních orgánů ujišťují čtenáře, že Barmánci „nepatří mezi problémové skupiny“³, „nějaké větší problémy tedy neočekávají“⁴, a pokud by se přece jen problémy vyskytly, obec je bude řešit společně s Ministerstvem vnitra ČR.

Cílem článků o barmských uprchlících je mimo jiné objasnit čtenářům, proč se Česká republika rozhodla do programů přesídlení zapojit a přijmout na svém území uprchlíky z Barmy. Tento cíl považuji za zcela legitimní, bohužel často dochází ke značné redukci a zjednodušení faktorů ovlivňujících příchod Čjinů do ČR. Články se zpravidla soustředí na to, aby čeští občané pochopili, že ČR se svou participací na programech přesídlení chce zařadit mezi ostatní vyspělé státy, pro něž „pomoc uprchlíkům patří ke slušné vizitce“⁵. Zároveň se obce, které se staly novým domovem barmských uprchlíků, prostřednictvím regionálních médií snaží vysvětlit svým obyvatelům výhody tohoto kroku. Obce, které nabídly barmským azylantům obecní byty, získávají od Ministerstva vnitra ČR dotaci na infrastrukturu⁶. Představitelé obcí vysvětlují svým občanům na stránkách regionálních periodik, že Barmánci „budou platit nájem stejně jako všichni ostatní obyvatelé města“⁷.

Novináři, jak se zdá, jsou dobrými znalci svých čtenářů, neboť ve svých článcích reflektují požadavky českého občana na cizince. Jedním z takových požadavků je vyjádření vděčnosti za poskytnutou pomoc. U Čechů se projevuje vysoká míra solidarity s lidmi

v nouzi, k nimž uprchlíci bezesporu patří. Nicméně tato pomoc by měla být náležitě oceněna těmi, kterým je poskytnuta. Vyjádření díky a vděčnosti uprchlíků za pomoc českého státu a jeho obyvatel je považována víceméně za samozřejmost, proto ji také nalezneme ve většině článků věnovaných barmským uprchlíkům. „Za všechno, co pro nás zdejší lidi připravili, jsme vděční“, uvádí jeden z barmských uprchlíků na stránkách regionálního deníku⁸. Uprchlíci se cítí české hostitelské společnosti nesmírně zavázáni. „Chceme poděkovat všem, kteří nám pomáhali, aniž by nás znali. Naším poděkováním bude, že se budeme snažit být dobrými občany a budeme pracovat a poslouchat vaše rady [...]“⁹. Nezamýšleným důsledkem vyjadřování díky a vděčnosti uprchlíky však je umocnění pocitu nesamostatnosti a závislosti na vnější pomoci, která ohrožuje proces integrace uprchlíků v budoucnosti.

Závěrem můžeme konstatovat, že články věnované barmským uprchlíkům v českých médiích odrážejí jednak poptávku čtenářů, jednak zájem českých státních a samosprávných orgánů. Poskytují odpovědi na otázky českých občanů vyvěrající z jejich xenofobního postoje vůči cizincům obecně a zároveň slouží jako nástroj státních a samosprávných orgánů k prezentaci jejich stanovisek a postojů. Dosud se v českém mediálním světě neobjevují články, které by se zaměřovaly na každodenní interakce mezi barmskými azylanty a jejich českými spoluobčany a přinášely tak čtenářům hlubší porozumění života dvou odlišných kulturních skupin, které žijí v bezprostřední blízkosti. Ráda bych tím dodala odvalu inovativním novinářům, kteří mají chuť takové články psát, navzdory tomu, že to není nejjednodušší cesta, jakou mohli zvolit. «

Tereza Blahoutová vystudovala sociologii. Ve své diplomové práci se zabývala přesídlením čjinských uprchlíků z Barmy do České republiky. Momentálně pracuje jako redaktorka specializovaného webového portálu *migraceonline.cz*.

arrival of Burmese to their country. In particular, articles in regional daily papers feature statements from representatives of the municipalities that offered integration flats to the Burmese refugees. These representatives of municipalities or government bodies assure readers that the Burmese “are not one of the problematic groups”³, that they “thus don't expect any major problems”⁴, and should any problems still happen to arise, the town hall will solve them together with the Czech Ministry of the Interior.

Articles about Burmese refugees seek to clarify for readers why the Czech Republic decided to join the resettlement program and to accept refugees from Burma on its territory. I consider this aim entirely legitimate; unfortunately, however, a considerable reduction and simplification of the factors that inform the arrival of Chin to the Czech Republic occurs. Articles normally focus on explaining to Czech citizens that by joining the resettlement program, the Czech Republic wants to become one of the advanced countries, for which “assistance to refugees denotes a respectable reputation”⁵. At the same time, the municipalities that have become a new home for Burmese refugees try to explain through local media the benefits of their decision. The municipalities that provided subsidized flats to Burmese refugees receive a grant for improving infrastructure⁶ from the Ministry of the Interior. Municipality representatives explain in local papers to the citizens that the Burmese “will pay rent just like everyone else in the town”.⁷

It seems that journalists know their readers well, because in their articles they respond to what Czech citizens expect from foreigners. For instance, they expect foreigners to express their gratitude for having been helped. Czechs demonstrate a high degree of solidarity with people in need, and refugees

clearly fall within this group. Nonetheless, this help should be duly appreciated by those who have received it.

The expression of thanks and gratitude from refugees for the help they receive from the Czech state and population is considered more or less a matter of course and therefore we find it in the majority of articles about Burmese refugees. “We are grateful for everything that the local people have prepared,” says one of the Burmese refugees in a local paper.⁸ The refugees feel greatly obliged to the Czech host society. “We wish to thank all those who helped us without even knowing us. We will thank you by trying hard to be good citizens and we will work and listen to your advice. [...]”⁹. An unintended consequence of the refugees' expression of gratitude is an increased sense of helplessness and dependency on external aid, which threatens the process of their integration in the future.

We can conclude that the articles in Czech media about Burmese refugees reflect on the one hand what readers demand, and on the other hand the interests of the Czech state and regional administrative bodies. They provide answers to Czech citizen's questions, emerging from their xenophobic attitude towards foreigners in general, and at the same time serve as a tool for state and regional administrative bodies to present their points of view and positions. So far in the Czech media no articles have appeared that focus on the daily interaction between Burmese refugees and their Czech fellow-citizens, which would therefore bring about the readers' deeper understanding of the lives of two different cultural groups that are living in direct proximity. I would hereby like to encourage innovative journalists who feel like writing such an article, despite the fact that this is not the easiest path for them to choose. 《

Tereza Blahoutová has a degree in sociology. In her thesis she did research on the resettlement of Chin refugees from Burma to the Czech Republic. She is now working as an editor for the website *migraceonline.cz*.

- ¹ V tomto textu se zabývám výhradně mediálním obrazem barmských uprchlíků tak, jak jej vytvářejí česká média (tisk, rozhlas, televize). Zcela tak opomím mediální výstupy českých státních orgánů, Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, nevládních neziskových organizací a dalších aktérů.
- ² ČT24. 30.10.2008. Čtyřicet barmských uprchlíků nachází nový domov v české kotlině. [online]. [citováno 2010-12-04] Dostupné z <http://www.ct24.cz/domaci/34234-ctyricet-barmських-uprchliku-nachazi-novy-domov-v-ceske-kotline/>
ČT24. 12.2.2009. Česko přijalo uprchlíky z Barmy. [online]. [citováno 2010-12-04] Dostupné z <http://www.ct24.cz/domaci/45347-cesko-prijalo-uprchliky-z-barmy/>
Hospodářské noviny. 12.2.2009. Do Prahy přiletěly čtyři rodiny z Barmy, ČR jim udělí azyl. [online]. [citováno 2010-12-04] Dostupné z http://zahranicni.ihned.cz/115-34322340-520800-0-366760-003000_d-07
- ³ Zlínský deník. 2.6.2009. Barmskou rodinu čeká ve Zlíně opravený podomek. [online]. [citováno 2010-12-07] Dostupné z http://zlinsky.denik.cz/zpravy_region/barmskou-rodinu-ceka-ve-zline-opraveny-puldomek.html
- ⁴ Žďárské vrchy. 25.1.2009. Nové Město poskytne azyl barmským uprchlíkům. [online]. [citováno 2010-12-07] Dostupné z <http://www.zdarskevrchy.cz/reportaze/3685>
- ⁵ ČT24. 12.2.2009. Česko přijalo uprchlíky z Barmy. [online]. [citováno 2010-12-04] Dostupné z <http://www.ct24.cz/domaci/45347-cesko-prijalo-uprchliky-z-barmy/>
- ⁶ „Po podpisu nájemní smlouvy získá město Zlín od ministerstva vnitra 600 tisícovou dotaci na infrastrukturu.“ Zlín. cz. 17.6.2009. Ve Zlíně našla domov rodina barmských uprchlíků. [online]. [citováno 2010-12-06] Dostupné z <http://zlin.cz/article.php?ID=407364>
- ⁷ Žďárské vrchy. 20.10.2009. Uprchlíci z Barmy najdou od listopadu svůj nový domov v Novém Městě na Moravě. [online]. [citováno 2010-12-07] Dostupné z <http://www.zdarskevrchy.cz/info-navstevnikum/4998-uprchlici-z-barmy-najdou-od-listopadu-svj-novy-domov-v-novem-mst-na-morav>
- ⁸ Oficiální web města Vsetín. 4.11.2009. Šest let žili jako psanci, teď dostali šanci začít nový život na Valašsku. [online]. [citováno 2010-12-04] Dostupné z http://www.mestovsetin.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=18676&id=491600
- ⁹ Lidové noviny. 18.6.2009. Barmánci jako sousedé Kazachů. [online]. [citováno 2010-12-08] Dostupné z http://www.lidovky.cz/barmanci-jako-soused-kazachu-d2o-/ln_noviny.asp?c=A090618_000146_ln_noviny_sko&klic=232100&mes=090618_0

Fakta a čísla k přesídlování barmských uprchlíků do České republiky

Přesídlení mohlo probíhat na základě těchto právních a koncepčních dokumentů:

- Dohoda o přesídlování do České republiky - Ujednání mezi vládou České republiky a Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky o spolupráci při přesídlování uprchlíků (Sbírka mezinárodních smluv č. 44 / 2009)
- Koncepce národního přesídlovacího programu a Přesídlení skupiny barmských uprchlíků z Malajsie (www.unhcr.cz/uprchlicicr/?cid=455)
- Usnesení vlády České republiky ze dne 27. června 2008 č. 745 ke Koncepci národního přesídlovacího programu
- Usnesení vlády České republiky ze dne 15. března 2010 č. 213 o realizaci Přesídlovacího programu

Příjezd barmských uprchlíků:

- První skupina (9 rodin – 43 osob: říjen 2008 a únor 2009)
- Druhá skupina (8 rodin – 40 osob: červenec a srpen 2010)

Rozmístění uprchlíků po 7-8 měsíčním pobytu v Integrovaném středisku MV ČR, během kterého se uprchlíci věnovali intenzivní výuce českého jazyka a adaptaci v ČR:

- První skupina (Bohdalice/Pavlovice, Bzenec, Černá Hora, Hluk, Nové Město na Moravě, Oseček, Vsetín, Zlín, Židlochovice)
- Druhá skupina (Brandýs nad Labem/Stará Boleslav, Chrast u Chrudimi, Nové Město na Moravě, Poděbrady, Přibyslav, Vysoké Mýto, Zruč nad Sázavou)

- ¹ In this text I will concern myself exclusively with the image of how Burmese refugees are presented by Czech media (print, radio, television). I thus entirely omit media outputs of Czech state bodies, the UNHCR, non-profit NGOs, and other players.
- ² ČT24. 30.10.2008. Čtyřicet barmských uprchlíků nachází nový domov v české kotlině. [online]. [accessed 2010-12-04] <http://www.ct24.cz/domaci/34234-ctyricet-barmskych-uprchliku-nachazi-novy-domov-v-ceske-kotline/>
ČT24. 12.2.2009. Česko přijalo uprchlíky z Barmy. [online]. [accessed 2010-12-04] <http://www.ct24.cz/domaci/45347-cesko-prijalo-uprchliky-z-barmy/>
Hospodářské noviny. 12.2.2009. Do Prahy přiletěly čtyři rodiny z Barmy, ČR jim udělí azyl. [online]. [accessed 2010-12-04] http://zahranicni.ihned.cz/115-34322340-520800-0-366760-003000_d-07
- ³ Zlínský deník. 2.6.2009. Barmskou rodinu čeká ve Zlíně opravený podomek. [online]. [accessed 2010-12-07] http://zlinsky.denik.cz/zpravy_region/barmskou-rodinu-ceka-ve-zline-opraveny-puldomek.html
- ⁴ Žďárské vrchy. 25.1.2009. Nové Město poskytne azyl barmským uprchlíkům. [online]. [accessed 2010-12-07] <http://www.zdarskevrchy.cz/reportaze/3685>
- ⁵ ČT24. 12.2.2009. Česko přijalo uprchlíky z Barmy. [online]. [accessed 2010-12-04] <http://www.ct24.cz/domaci/45347-cesko-prijalo-uprchliky-z-barmy/>
- ⁶ „Po podpisu nájemní smlouvy získá město Zlín od ministerstva vnitra 600 tisícovou dotaci na infrastrukturu.“ Zlín. cz. 17.6.2009. Ve Zlíně našla domov rodina barmských uprchlíků. [online]. [accessed 2010-12-06] <http://zlin.cz/article.php?ID=407364>
- ⁷ Žďárské vrchy. 20.10.2009. Uprchlíci z Barmy najdou od listopadu svůj nový domov v Novém Městě na Moravě. [online]. [accessed 2010-12-07] <http://www.zdarskevrchy.cz/info-navstevnikum/4998-uprchlici-z-barmy-najdou-od-listopadu-svj-novy-domov-v-novem-mst-na-morav>
- ⁸ Official website of the town Vsetín. 4.11.2009. Šest let žili jako psanci, teď dostali šanci začít nový život na Valašsku. [online]. [accessed 2010-12-04] http://www.mestovsetin.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=18676&id=491600
- ⁹ Lidové noviny. 18.6.2009. Barmánci jako sousedé Kazachů. [online]. [citováno 2010-12-08] Dostupné z http://www.lidovky.cz/barmanci-jako-soused-kazachu-d2o-/ln_noviny.asp?c=A090618_000146_ln_noviny_sko&klic=232100&mes=090618_0

Facts and figures about the resettlement of Burmese refugees to the Czech Republic

Resettlement was possible on the basis of these legal and conceptual documents:

- Agreement on the resettlement to the Czech Republic - Stipulation between the government of the Czech Republic and the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees about the cooperation for the resettlement of refugees (Collection of international agreements no. 44 / 2009)
- Concept of the National Resettlement program and Resettlement of a group of Burmese refugees from Malaysia (www.unhcr.cz/uprchlicicr/?cid=455)
- Resolution of the government of the Czech Republic dated June 27th, 2009, no. 745, on the Concept of the National Resettlement Program
- Resolution of the government of the Czech Republic dated March 15th, 2010, no. 213,

on the implementation of the Resettlement Program

Arrival of the Burmese refugees:

- First group (9 families – 43 people: October 2008 and February 2009)
- Second group (8 families – 40 people: July and August 2010)

Placement of the refugees after a 7-8 month stay at the Czech Ministry of the Interior's integration centre, during which they attended intensive Czech language and adaptation classes to the Czech Republic:

- First group (towns: Bohdalice/Pavlovice, Bzenec, Černá Hora, Hluk, Nové Město na Moravě, Oseček, Vsetín, Zlín, Židlochovice)
- Second group (towns: Brandýs nad Labem/Stará Boleslav, Chrast u Chrudimi, Nové Město na Moravě, Poděbrady, Přibyslav, Vysoké Mýto, Zruč nad Sázavou)

Aktivity a podpora Barmského centra Praha, o.p.s. při přesídlování barmských uprchlíků a jejich integraci do české společnosti.

Poradenství

- Přednášky a školení o Barmě a situaci barmských uprchlíků pro pracovníky Ministerstva vnitra ČR a neziskových organizací
- Průběžné poradenství k orientaci v socio-kulturních rozdílech
- Zprostředkování informací a komunikace mezi pomáhajícími subjekty a uprchlíky

Služby

- Překladačské a tlumočnické činnosti pro potřeby Ministerstva vnitra ČR

Osvětové aktivity

- Uspořádání veřejných přednášek a debat o Barmě a situaci barmských uprchlíků po celé ČR
- Kulturní akce pro českou veřejnost s účastí přesídlených uprchlíků

- Diskuze pro místní komunity s rodinami uprchlíků v jejich novém bydlišti

Vzdělávací aktivity

- Školení pro uprchlíky (praktické dovednosti potřebné ke každodennímu životu)
- Poskytování informací o České republice ve srovnání s předchozími zkušenostmi uprchlíků
- Přednášky na vysokých a středních školách o uprchlících

Sítování

- Spolupráce se státními institucemi, samosprávami a neziskovými organizacemi
- Spolupráce se zahraničními organizacemi, které mají podobné zkušenosti s přesídlováním barmských uprchlíků
- Prezentace o zkušenostech z České republiky na mezinárodních seminářích a konferencích

Jak se zviditelnit

Christoph Amthor

NOVÁ MÉDIA VE STARÉM PROSTŘEDÍ

Od roku 1962 vládne v Barmě pod různými názvy vojenská junta, která se dopouští porušování lidských práv v nejrůznějších formách¹. Několik pokusů o nenásilná lidová povstání bylo potlačeno silou. Letošní volby sice některé prodemokratické síly vnímaly jako nepatrnou příležitost proniknout do systému, avšak cílem voleb ve skutečnosti bylo posílit stávající mocenské struktury a provést pouze kosmetické změny na povrchu. Panuje obecné přesvědčení, že volby byly konány s cílem marginalizovat demokratické hnutí a odvrátit kritiku namíře-

nou na zahraniční přívržence režimu (k nimž patří vlády většiny států sousedících s Barmou), a tak podpořit ekonomický rozvoj ve prospěch omezené skupiny.

Jedním z nejdůležitějších prostředků,² pomocí nichž režim udržuje disidenty pod kontrolou, je mimořádně přísná cenzura sdělovacích prostředků a přísné tresty. Podle *Asociace Barmských médií (Burma Media Association)*³ je v současné době v barmských vězeních vězněno 19 pracovníků sdělovacích prostředků. Těmito omezeními je postižen i internet a komunikace online, včetně zpravodajských médií působících online. *Výbor na ochranu novinářů (Commit-*

Activities and support provided by Burma Center Prague, o.p.s., during the resettlement of Burmese refugees and their integration to Czech society.

Consulting

- Seminars and training on Burma and the situation of Burmese refugees for employees of the Czech Ministry of the Interior and non-governmental organizations
- Continuous consultation on dealing with social-cultural differences
- Transfer of information, intermediation, and communication between helping agencies and the refugees

Services

- Translation and interpretation activities for the needs of the Czech Ministry of the Interior

Cultural Activities

- Organization of lectures and debates on Burma and the situation of Burmese refugees across the Czech Republic
- Cultural events for the Czech public with the participation of resettled refugees

- Discussion for the local communities with the refugee families in their new places of residence

Training Activities

- Training for refugees (practical skills needed for daily life)
- Provision of information about the Czech Republic compared with their previous experiences
- Lectures on refugees at high schools and universities

Networking

- Cooperation with state institutions, local administrative offices, and non-governmental organizations
- Cooperation with international organizations that have had similar experiences with the resettlement of Burmese refugees
- Presentation of the Czech Republic's experiences at international seminars and conferences

Escaping Invisibility

Christoph Amthor

NEW MEDIA IN OLD SETTINGS

Since 1962, Burma has been ruled by a military junta, under different names, which is responsible for numerous forms of human rights violations.¹ Several attempts at peaceful popular uprisings were crushed with armed violence. This year's elections, although assessed by several pro-democracy forces as a tiny chance to get a foot in the door, were designed to entrench established power structures with merely cosmetic changes on the surface. It is widely believed that these elections were held as an attempt to marginalize the democracy movement and

avert criticism from the regime's foreign supporters (including the governments of most of Burma's neighbors) in order to boost economic development for the benefit of a limited group.

One of the regime's most significant measures² for keeping dissidents under control is a policy of extremely strict media censorship and harsh punishment. According to the *Burma Media Association*³ there are presently 19 media workers in Burmese prisons. Affected by these restrictions are also Internet and online communication, including online media for news reporting. In 2009,

tee to Protect Journalists) označil v roce 2009 Barmu za „nejhorší místo na světě pro blogera“⁴. Podle „Indexu svobody tisku“ pro rok 2010, který v říjnu vydala organizace Reportéři bez hranic (*Reporters Without Borders*), se Barma na žebříčku nachází v poslední pětičce zemí⁵. Organizace uvádí případy bloggerů, kterým se povedlo ze země odeslat informace, ale stali se obětí „Elektronického zákona“ z roku 1996, který omezuje využívání rozhlasu, televize a internetu⁶.

Tato omezení, která se zaměřují na aktivity odporující režimu, přispěla k všeobecné nedostatečnosti infrastruktury⁷. Podle odhadu *OpenNet Initiative* mělo v roce 2005⁸ k internetu přístupu maximálně 0,6% barmské populace. Pro srovnání lze uvést, že Singapur, který se vyznačuje vysokou hustotou obyvatelstva, vykazoval 99% konektivitu, zatímco v Laosu, kde byl internet zaveden v roce 1997, dosahuje v současnosti konektivita 2%⁹. V Thajsku to bylo 26% v roce 2007¹⁰.

“Politická a společenská odpovědnost, jakož i občanská angažovanost, se budou vyvíjet online jenom do té míry, do jaké se vyvíjely předtím mimo sféru internetu.”

Navzdory obtížným pracovním podmínkám nezávislá barmská exilová média nadále fungují uvnitř země prostřednictvím sítě tajných korespondentů, v řadě případů amatérských zpravodajců. Zejména během tzv. *Šafránové revoluce* a cyklónu *Nargis* barmská občanská média ve formě blogů potvrdila svou úlohu cenných necenzurovaných informačních kanálů z vnitra země.

Příklady barmských bloggerů vedly k velkému nárůstu blogů věnovaných Barmě. Průzkum provedený organizací *Burma Media*

Association v srpnu 2009 ukázal, že existuje přes 800 aktivních blogů. Osmdesát procent jich bylo v barmštině, 8% v angličtině, 10% dvojjazyčných. Tři čtvrtiny bloggerů byly ve věku 21- 35 let a měly středoškolské vzdělání¹¹. Barmská exilová zpravodajská organizace *Irrawaddy*, která nedávno zprovoznila svůj vlastní blog, odhaduje, že „více než 10 000 internetových blogů se zabývá barmskými otázkami,“ ačkoli „blogy řešící závažná politická témata se musí nacházet mimo barmské území.“¹²

OBCHÁZENÍ VIRTUÁLNÍCH ZDÍ

Irrawaddy v téže zprávě uvedla, že na svém blogu během prvního měsíce po zprovoznění zaznamenala 450 000 návštěv, byť se dá předpokládat, že se v řadě případů jednalo o návštěvy opakované. Podle autorů je úspěšnost blogu dána tím, že blog se z uživatelského hlediska ukázal jako mnohem příjemnější, než hlavní webové stránky, a proto je využíván jako snadno přístupný zdroj zpráv. Není bez zajímavosti, že vysoká návštěvnost se vysvětluje i návštěvami ze strany barmských úřadů, které údajně využívají ruské proxy. Dodávám, že tato skupina zřejmě zahrnuje barmské občany, kteří byli do Ruska vysláni na školení¹³, protože Rusko se nikdy neuvádí jako preferovaný cíl barmských přistěhovalců.

K potvrzení závěrů o původu návštěvníků by pravděpodobně byl zapotřebí hloubkovější analýza dat, avšak teze, že lidé pracující pro barmský režim čtou blogy jako zdroj informací klíčového významu, aby se vyhnuli známým stránkám barmských exilových médií, se nejeví jako příliš absurdní. Přístup na přední zakázané webové stránky by umožnil poměrně snadno návštěvníky vysledovat.

the *Committee to Protect Journalists* named Burma “the worst place in the world to be a blogger”.⁴ According to *Reporters Without Borders’* “Press Freedom Index 2010”, published in October 2010, Burma ranks in the last five countries.⁵ The organization mentions the cases of bloggers who managed to send information out of the country but fell victim to the “Electronic Act” of 1996 that restricts the use of radio, television, and the Internet.⁶

These restrictions, targeted at activities that oppose the regime, have contributed to a general insufficiency in infrastructure.⁷ The *OpenNet Initiative* estimated in 2005⁸ that at most 0.6% of the Burmese population has access to the Internet. For comparison, Singapore, a very densely populated area, features 99% connectivity while Laos, after having introduced the Internet in 1997, presently has 2% connectivity.⁹ In Thailand this figure stood at 26% in 2007.¹⁰

Despite the difficult working conditions, independent Burmese media in exile still manage to work inside the country through a network of undercover correspondents, many of them amateur reporters. During the *Saffron Revolution* and *Cyclone Nargis* in particular, Burmese citizen media, in the form of blogs, affirmed their role as rare uncensored information channels from inside the country.

The prominent examples of Burmese bloggers led to a huge increase of blogs on the Burma issue. A survey conducted by the *Burma Media Association* in August 2009 showed that there were over 800 active blogs. 80% were in Burmese, 8% in English, and 10% were bilingual. Three fourths of the bloggers were between the ages of 21 and 35 and had a college education.¹¹ The Burmese exile news outlet *Irrawaddy*, which has recently also launched its own blog, esti-

mates that “more than 10,000 blogs on the Internet [are] dealing with Burmese affairs”, although “the blogs dealing with serious political issues have to be based outside the country.”¹²

CIRCUMVENTING VIRTUAL FIREWALLS

In the same story, *Irrawaddy* reported 450,000 page views on its blog during the one-month period after its launch, although the number of unique visitors can be expected to be much lower. According to its creators, the reason for this huge acceptance was that the blog was found to be “more user-friendly” than the main site and was therefore used as an easily accessible news source. Notably, the high number of page views is explained by visits from Burmese authorities who are said to be using Russian proxies. This group, I may add, presumably includes Burmese individuals who were sent to Russia for training,¹³ since Russia is never mentioned as a preferred destination for Burmese migrants.

While more in-depth research of the data would probably be required to reinforce these conclusions about visitors’ origins, it does not sound too absurd that people who are working for the Burmese regime read blogs as sources of critical information in order to avoid the well-known sites of Burmese exile media. Accessing these prominent forbidden websites would make it quite easy to track down the visitors.

Burmese new media, like blogs or commercial social media such as *Facebook*, can therefore make critical information available in an unsuspecting way to people who are working for the regime. It is remarkable that Burmese Internet users have access to *Facebook*. In its report “Burma/Myanmar Research 2009”¹⁴ the organization *Digital*

Barmská nová média, jako například blogy nebo komerční sociální sítě, jako třeba *Facebook*, proto mohou nenápadným způsobem zprostředkovávat informace klíčového významu lidem, kteří pracují pro režim. Je pozoruhodné, že barmští uživatelé internetu mají přístup na *Facebook*. Ve zprávě "Burma/Myanmar Research 2009"¹⁴ odhadovala organizace *Digital Democracy* počet barmských uživatelů Facebooku v regionu na 21 000. Namísto soustavného filtrování obsahu je užívání omezeno na ty osoby, které si ho mohou dovolit. Organizace *Reporters without Borders* uvádí¹⁵, že průměrná cena za hodinu připojení v internetové kavárně činí okolo 0,50 USD¹⁶, přičemž průměrný měsíční plat v Barmě je okolo 27 USD. Internetové kavárny se navíc nacházejí pouze ve městech a turistických oblastech, a dokonce i pevné telefonní linky jsou nedostatkové a drahé.

Režim bude zřejmě i nadále podporovat internet a mobilní technologie prostřednictvím své nové vlády, a barmští občané budou nejspíše nadále vyhledávat nové způsoby alternativního využívání dostupných sítí – v případě nutnosti i s pomocí ilegálně dovozeného hardware. Organizace *Digital Democracy* ve své zprávě zmiňuje „významné pronikání technologie ze sousedního Thajska, Bangladéše, Indie a Číny,“ a své doporučení o šesti bodech zakončuje výzvou k podpoře vznikajících alternativních médií v oblasti televize, rozhlasu a internetu. „Míra cenzury je i nadále extrémní, avšak existují možnosti pro vytváření kvalitní programové nabídky, která může formovat občanskou uvědomělost, aniž by přitom přímo ohrožovala vládu; již existují konkrétní příklady tohoto trendu, a množství příležitosti s rozšiřováním médií roste.“¹⁷

Rozvoj nových médií v Barmě zjevně teprve dosáhne vrcholu, a dostupnost satelitní technologie vykazuje slibné známky toho, že státní hranice budou hrát méně

významnou roli, než tomu je v současnosti. Je se třeba ovšem vyvarovat přehlížení reálné situace. Financování a erudice budou i nadále mít zásadní význam pro zapojení se a přetrvávající účast. Čistý trestní rejstřík a s tím spojená politická nenápadnost navíc nepochybně usnadní život lidem, kteří hledají přístup k technickým inovacím, i skupině, která je schopná využívat bohatství země. Politická a společenská odpovědnost, jakož i občanská angažovanost, se budou vyvíjet online jenom do té míry, do jaké se vyvíjely předtím mimo sféru internetu.

KOMERČNÍ SDĚLOVACÍ PROSTŘEDKY A NEZISKOVÉ CÍLE – SKUTEČNĚ SE PROTĚJŠKY PŘITAHUJÍ?

Na nedávno konaném semináři, který se pokoušel zkoumat vztah mezi dobročinnými organizacemi a žurnalistikou v České republice a definovat strategie pro zlepšení tohoto vztahu, měli představitelé neziskového sektoru možnost podělit se o své zkušenosti s médii. K nejpřekvapivějším doporučením jedné nevládní organizace patřilo doporučení přestat se pokoušet upoutat pozornost a získat podporu novinářů, a namísto toho je obejít a apelovat na adresáty přímo, prostřednictvím sociálních sítí.

Tato představa o novinářích jako dveřnících, kteří se z titulu samotného charakteru své práce nechtějí pouštět do neziskových záležitostí, je velice lákavá. Odpovídá postřehu, že řada témat, jako například spotřební zboží, celebrity nebo katastrofy, se na program sdělovacích prostředků dle všeho dostávají snadno, z vnitřní logiky věci, zatímco přijatelná prezentace dobročinných témat je pokládána za výhradní povinnost příslušných nevládních organizací, jako kdyby prosazovaly své vlastní zájmy, nikoli zájmy společenské. Z tohoto pohledu je úkolem nevládních organizací, aby příslušný problém prezentovaly jako příběh,

Democracy estimated that the number of Burmese Facebook users in the region was approximately 21,000. Instead of consistently filtering content, usage is restricted to those who can afford it. *Reporters without Borders* reports¹⁵ that an average charge for one hour's connection at a cybercafé is about USD 0.50¹⁶ while the average monthly salary in Burma is about USD 27. Moreover, cybercafés are limited to towns and touristic areas and even telephone landlines are rare and expensive.

The regime will likely continue to foster Internet and mobile technology with its new government, and Burmese citizens will likely continue to seek ways to make alternative use of available networks – if necessary with illegally imported hardware. *Digital Democracy* mentions in its report a “considerable technology 'spillover' from neighboring Thailand, Bangladesh, India and China” and conclude their six-point recommendations with

“Political and social responsibility, as well as citizen engagement, will evolve online only as much as it had been practiced before offline.”

a call for support of emerging alternative media in television, radio, and online. “While censorship still exists at extreme levels, there are ways to create quality programming that can create a citizen consciousness without directly threatening the government and there are already examples of this in place with more opportunities as media the media landscape expands.”¹⁷

The development of new media in Burma clearly has yet to reach its peak, and the availability of satellite technology shows promising signs that national borders will play a less important role than at present.

One should, however, resist temptation to overlook the reality on the ground. Funding and skills will remain key for getting and being involved. Furthermore, a clear police record and thus political inconspicuousness will certainly make life easier for those seeking access to technical innovations and to the group that can enjoy the country's wealth. Political and social responsibility, as well as citizen engagement, will evolve online only as much as it had been practiced before offline.

PROFIT-MAKING MEDIA AND NON-PROFIT GOALS: DO OPPOSITES ATTRACT?

At a recent seminar that tried to explore the relationship between charities and journalism in the Czech Republic and sought to identify strategies for improving this relationship, participants from NGOs were invited to share their experiences with the media. One of the most surprising recommendations from an NGO was to stop struggling to get the journalists' attention and cooperation, but rather to circumvent them and to approach recipients directly through social media.

This image of journalists as gatekeepers who, by the very nature of their work, are reluctant to cover non-profit matters is indeed tempting. It corresponds to the observation that many topics like consumer products, celebrities, and catastrophes seem to get on media agendas with no effort by virtue of an inherent logic, while making charitable topics palatable is perceived exclusively as the duty of the NGOs involved, as if they promoted only their own interests and not society's. According to this point of view, it is up to NGOs to turn an issue into a story that can be “sold” to the media and their audience. And if this fails, one might argue

kteřá lze „prodat“ sdělovacím prostředkům a jejich publiku. Pokud se to nezdaří, mohli bychom usuzovat, že daný problém byl tudíž z pohledu veřejnosti irelevantní.

Zpravodajská média dle všeho kladou hranici mezi komerčními a lokálními zájmy a uspokojením veřejnosti na straně jedné, a sociální a globální odpovědností na straně druhé, a mnoho novinářů tyto rozdílné cíle jen obtížně slučuje. Nebylo by spravedlivé na ně ukazovat a klást jim za vinu něco, co je zakořeněno v obecném způsobu uvažování. Zmíněná rada týkající se obcházení institucionalizovaných médií však musí být nadále pokládána za prostý výsledek přístupu k institucionalizovaným médiím jako nástrojů dobročinných cílů. Pro nás z toho vyplývá, že na sdělovací prostředky musíme více než dříve pohlížet jako na prostředek komunikace, který nám pomáhá rozšířit záběr s největší možnou přesností orientace.

Jakkoli invenční tato idea je, bohužel nezohledňuje současné podmínky v reálném světě. Pomocí sociálních médií lze oslovit pouze skupinu, která je ve srovnání s konzumenty profesionálního zpravodajství velmi malá. Žurnalistika navíc představuje speciální odbornost, a v neposlední řadě s sebou nese povinnost vyhledávat, třídit a zpracovávat informace určitým způsobem, který je prospěšný pro společnost, či lidstvo jako takové. Některé kritické hlasy tvrdí, že fenomén známý jako Web 2.0 pouze podporuje neprofesionální přístup a podkopává autoritu skutečných odborníků. Ve světle aktuálních skutečností se však zdá, že nevládní organizace by se měly mnohem více zaměřit na další komunikační kanály, protože se nacházejí v začarovaném kruhu a nemohou změnit zažitě zvyklosti v oblasti vytváření a prezentace zpráv, neboť a priori stojí mimo hru. «

Christoph Amthor je jedním ze zakladatelů *Barmského centra Praha*.

- ¹ Viz zprávy *Amnesty International*, *Human Rights Watch* a *Vysokého komisaře OSN pro lidská práva*, Tomáše Ojea Quintany
- ² http://www.blc-burma.org/html/Myanmar%20Law/Ir_e_ml96_08.html
- ³ <http://www.bma.co.cc/>
- ⁴ <http://cpj.org/reports/2009/04/10-worst-countries-to-be-a-blogger.php>
- ⁵ <http://en.rsf.org/press-freedom-index-2010,1034.html>
- ⁶ <http://en.rsf.org/internet-enemie-burma,36676.html>
- ⁷ <http://www.mizzima.com/research/3202-the-internet-in-burma-1998-2009-.html>
- ⁸ <http://opennet.net/studies/burma>
- ⁹ Asienhaus: Südostasien, 1/2010, s. 20, <http://www.asienhaus.de/public/archiv/2010-1-002i.pdf>
- ¹⁰ <http://opennet.net/research/profiles/thailand>
- ¹¹ Reportéři bez hranic, s odkazem na *Burma Media Association*, <http://en.rsf.org/internet-enemie-burma,36676.html>
- ¹² http://www.irrawaddy.org/article.php?art_id=19884
- ¹³ Viz např. <http://www.dvb.no/burmas-nuclear-ambitions/burmas-nuclear-ambitions-missile/sai-thein-win-and-his-training/9305>
- ¹⁴ <http://digital-democracy.org/2010/11/05/burmamyanmar-technology-research-2/>
- ¹⁵ <http://en.rsf.org/internet-enemie-burma,36676.html>
- ¹⁶ Dle *Digital Democracy* poloviční cena.
- ¹⁷ <http://digital-democracy.org/2010/11/05/burmamyanmar-technology-research-2/>

that it is justified to assume that the issue lacked relevance for the public in the first place.

News media seem to demarcate the line where commercial and local interests and public complacency meet social and global responsibility, and many journalists struggle to unite these different objectives. It would not be justified to single them out and blame them for something that is rooted in a general mentality. The above-mentioned advice to circumvent media institutions, however, must still be valued as a simple result of assessing institutionalized media as tools for charitable goals. What it points us to is to conceive media more than before as a means of communication that helps us increase our outreach with the best possible targeting.

This idea, however innovative, falls short of accounting for present real-world conditions. Through social media you can address only a group that is very small compared to consumers of professional news media, and, what is more important, journalism has a special expertise and, not least, a responsibility to seek, select, and process information in a particular way that benefits society – or mankind – at large. Some critics argue that the phenomenon known as Web 2.0 only promotes unprofessionalism and undermines the authority of learned experts. But nonetheless, confronted with the current facts, NGOs seem well advised to invest much more in additional channels of dissemination since they, in a vicious circle, cannot change prevailing habits of making and selling news when they are locked out by default. 《

Christoph Amthor is one of the founders of *Burma Center Prague*.

¹ See reports by *Amnesty International*, *Human Rights Watch* and the *UN High Commissioner for Human Rights* Tomás Ojea Quintana.

² http://www.blc-burma.org/html/Myanmar%20Law/lr_e_ml96_08.html

³ <http://www.bma.co.cc/>

⁴ <http://cpj.org/reports/2009/04/10-worst-countries-to-be-a-blogger.php>

⁵ <http://en.rsf.org/press-freedom-index-2010,1034.html>

⁶ <http://en.rsf.org/internet-enemie-burma,36676.html>

⁷ <http://www.mizzima.com/research/3202-the-internet-in-burma-1998-2009-.html>

⁸ <http://opennet.net/studies/burma>

⁹ Asienhaus: Südostasien, 1/2010, p. 20, <http://www.asienhaus.de/public/archiv/2010-1-002i.pdf>

¹⁰ <http://opennet.net/research/profiles/thailand>

¹¹ *Reporters Without Borders*, quoting the *Burma Media Association*, <http://en.rsf.org/internet-enemie-burma,36676.html>

¹² http://www.irrawaddy.org/article.php?art_id=19884

¹³ See for instance <http://www.dvb.no/burmas-nuclear-ambitions/burmas-nuclear-ambitions-missile/sai-thein-win-and-his-training/9305>

¹⁴ <http://digital-democracy.org/2010/11/05/burmamyanmar-technology-research-2/>

¹⁵ <http://en.rsf.org/internet-enemie-burma,36676.html>

¹⁶ Half the price according to *Digital Democracy*.

¹⁷ <http://digital-democracy.org/2010/11/05/burmamyanmar-technology-research-2/>

VYDALA V ROCE 2010 ORGANIZACE *BARMSKÉ CENTRUM PRAHA, O.P.S.*

koordinace a grafická úprava: Christoph Amthor; editorka: Reena Sattar
překlad a jazyková úprava: Pavlína Millionová, Veronika Hanušová, Gwendolyn Albert, Reena Sattar, Radim Burkoň, Sabe A. Soe, Christoph Amthor

Projekt je podpořen z finančních prostředků *Ministerstva zahraničních věcí ČR*.

Autorská práva všech textů v této publikaci se vyhražují. Reprodukce článků se povoluje jen po písemném souhlasu jejich autorů. Vyjádřené názory autorů nemusí souhlasit s těmi vydavatele. Tištěné kopie *Zaostřeno na Barmu* můžete objednat na *shop.burma-center.org*.

Autoři fotografií na obálce: *Burma Democratic Concern* (ve středu; přes Flickr), *Barmské centrum Praha*

Autor fotografií na straně 8: Jaromír Marek

O *BARMSKÉM CENTRU PRAHA*

Obecně prospěšná společnost *Barmské centrum Praha* byla založena barmskou komunitou v České republice spolu s českými a mezinárodními podporovateli Barmy.

Posláním *Barmského centra Praha* je přispět k demokratizaci Barmy, dodržování lidských práv a zlepšení situace lidí v Barmě a v exilu tím, že analyzuje dění v Barmě a informuje a zapojuje evropskou veřejnost, vytváří most a síť mezi Evropou a Barmou, zajišťuje potřebné služby Barmáncům, zejména vzdělávání a pomáhá uprchlíkům při integraci a podporuje posílení dovedností Barmánců a jejich aktivní účast při transformaci Barmy.

Pokládáme za nutné zdůrazňovat význam otázky lidských práv v Barmě a zajistit lidem základní věci, jako jsou vzdělání, zdravotní péče a právní jistota. Naše činnost je v souladu s *Všeobecnou deklarací lidských práv* vyhlášenou OSN a *Mileniovými rozvojovými cíly OSN*.

Barmské centrum Praha klade důraz na zapojení jednotlivců a organizací občanské společnosti, aby vzniklo hnutí pro koordinované, spolehlivé a nezávislé aktivity zaměřené na demokratizaci Barmy a zlepšovaly se dovednosti pro svobodnou Barmu.

KONTAKTNÍ INFORMACE

www.burma-center.org
info@burma-center.org

Burma Center Prague, o.p.s
Dělnická 54
170 00 Praha 7 - Holešovice
Česká republika

PUBLISHED IN 2010 BY BURMA CENTER PRAGUE, O.P.S.

coordination, editorial and layout: Christoph Amthor; language editing: Reena Sattar

translation and language editing: Pavlína Millionová, Veronika Hanušová, Gwendolyn Albert, Reena Sattar, Radim Burkoň, Sabe A. Soe, Christoph Amthor

This project was financially supported by the *Czech Ministry of Foreign Affairs*.

All texts in this publication are copyright protected and may not be reproduced without prior written permission from the respective authors. Opinions put forward in the articles do not necessarily represent the views of the publisher.

Printed copies of *Focus on Burma* can be ordered at shop.burma-center.org.

Cover photos by: *Burma Democratic Concern* (in the center; via Flickr), *Burma Center Prague*
Photo on page 8 by: Jaromír Marek

ABOUT BURMA CENTER PRAGUE

Burma Center Prague, o.p.s. was founded in 2006 in the Czech Republic as a non-governmental and non-profit organization by people native to Burma and by a multinational group of supporters living in the Czech Republic.

The mission of *Burma Center Prague* is to restore peace, justice, democracy and human rights in Burma. The organization informs the Czech and European public about the situation in Burma, organizes public events and campaigns, provides assistance to Burmese refugees and implements projects to empower the Burmese people. All activities assume the importance of human rights and the need to provide the population of Burma with basic tools enabling them to survive and have access to such fundamental services as education, health care, and legal security.

The organization acts in accordance with the *Universal Declaration of Human Rights* of the *United Nations* and the *UN Millennium Development Goals* and seeks to increase the outreach of its work by maintaining international networking with similar organizations and the Burmese pro-democracy movement.

Burma Center Prague particularly focuses on engaging individuals and civil society organizations to create a movement for coordinated, reliable, and independent activities to build capacity for a free Burma and prepare them for participation in the democratization of Burma.

CONTACT INFORMATION

www.burma-center.org
info@burma-center.org

Burma Center Prague, o.p.s.
Dělnická 54
170 00 Praha 7 - Holešovice
Czech Republic

www.burma-center.org

This project was financially supported by
the Czech Ministry of Foreign Affairs.

Projekt byl podpořen z finančních prostředků
Ministerstva zahraničních věcí ČR.

